

19 Iulie

**Duminica a VII-a după Cincizecime. A Sfinților
părinți teofori de la Sinodul IV sau primele 6
sinoade ecumenice.**

**Vindecarea celor doi orbi.
Preacuvioasa Maică Macrina. Preacuviosul
părinte Die.**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul
nostru, totdeauna, acum și pururea și în
vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire
Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului,
binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.
Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi, din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot; ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și într-un nume Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,
în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărire, cinstea, și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele

dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului,

și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne

uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau

cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci bine-

voiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-

a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând precuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, Mărire Ție! *(De două ori).*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Al Sfinților Părinți, glas 8

Preamărit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai arătat, și prin ei la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat: mult-milostive, mărire ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, al învierii, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 6

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea

veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grăiți: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, Mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămislirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de daruri.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 6

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsese a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de alese Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 2)*

Stih: **C**el ce paști pe Israel, ia aminte. *(Ps. 79, 1)*

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. *(Ps. 79, 2)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, dreți să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VII-a. Evanghelia după Ioan (20, 1-10)

În ziua cea dintâi a săptămânii, dimineață, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt discipol și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt discipol, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit după el Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul lui Isus, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci deosebi înfășurată, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt discipol, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Isus trebuia să învie din morți. Și s-au întors discipolii iarăși la ai lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă

Învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeu, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători

Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Părinți de la Sinodul IV ecumenic și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 6, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

**Canonul Sfinților Părinți, din Minei, glas 1
Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas**

4.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de învingere.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o servă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-însa ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

A Născătoarei

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte, din pântecul tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat stăpână a fapturilor.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Gustând Eva din mâncarea cea din pom a neascultării, a adus blestemul, dar tu, Curată, l-ai dezlegat, născând pe Hristos, începătura binecuvântării.

Ceea ce pe Hristos, Mărgăritarul fulgerului dumnezeiesc L-ai născut, negura patimilor și tulburarea păcatelor mele risipește-le, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Canonul Sfinților Părinți

Pe surpătorii cei drepecți ai înșelăciunii, acum a-i lăuda gândind, Stăpâne, chemăm harul Tău cel de sus Atotputernic și lucrarea Ta. Că Tu ești cu adevărat Dreapta și Puterea Tatălui.

Cuvintelor Sfinților Profeci și legile Evangheliilor urmând, înțelepții Părinți în chip luminat ne-au învățat despre Dumnezeu Cel nevăzut și despre Cel văzut, de înșelăciune pe toți mântuindu-ne.

De sus ceata de profeci și numărul dumnezeiesc al Apostolilor limpede ne-a învățat despre un Dumnezeu în Trei Fețe și Atotputernic. Pe Acela cinstiții Părinți luminat L-au descoperit nouă.

Legilor dumnezeiești supunându-se, de Dumnezeu purtătorii Părinți au învățat că pe Făcătorul tuturor, Cel ce este necunoscut după ființă, bine să-L cunoaștem numai din lucrările ce se văd.

Bincredincioasa adunare a Părinților strângându-se oarecând împotriva învățaturii lui Eutihie, cu adevărat au adeverit pe Mântuitorul în două firi nedespărțite, învățăturilor dumnezeiescului Părinte Chiril vădit urmând și rămânând în ele.

Numărul cel de șase sute și treizeci al credincioșilor bărbați, înșelăciunea lui Eutihie și eresul lui Sever surpându-l, a zis: în două firi pe Hristos propovăduim, urmând cuvintelor Fericitului Chiril.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce nu propovăduiește în două firi și în două lucrări pe Hristos, Cuvântul Tatălui, să fie

anatema. Că Sinodul al patrulea al Sfinților Părinți înțelepțește așa a rânduit. De aceea, toți să-i fericiim pe dânșii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lucruri preamărite s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce pe Dumnezeu Cuvântul în pântece L-ai încăput și curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare, Marie. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, ceea ce ești după Dumnezeu folositoarea noastră.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi,

Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

A Născătoarei

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pânțece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Trupul meu cel stricăcios și muritor, Preacurată Maica lui Dumnezeu, din pânțelele tău în chip de negrăit luându-I Cel bun, și nestricat făcându-l, pe veci cu Sine l-a unit.

Pe Dumnezeu văzându-L întrupat din tine, Fecioară, s-au înspăimântat de frică cetele îngerești; și, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu cântări fără încetare te cinstesc.

Canonul Sfinților Părinți

Izvorul cel dintâi al bunătăților, darul Spiritului ca niște râuri pe voi din sine v-a izvorât, ca să opriți înșelăciunea și pe credincioși să-i adăpați, măriților, cu apele dreptei credințe, după propovăduirea Profetilor și a Apostolilor.

Pe Serghie și pe Pir, căpeteniile cele rele ale eresului, pe Pavel și pe Petru și pe Teodor, vitejește împreună i-ați surpat, înțelepților, cinstita Biserică întărind, măriților, cu învățăturile Apostolilor și ale Părinților.

Lucrarea împreună fără de început a fi a Dumnezeirii Celei fără de început propovăduind-o luminat, de Dumnezeu purtătorii au învățat că este zidită lucrarea Întrupării celei zidite, vestind că Fiul în două firi este un singur Hristos.

Cei ce dorim să vedem razele darului Spiritului și dumnezeiasca Strălucire cea neînserată, să alergăm la izvorul darului, la Maica Făcătorului. Că printr-însa se dăruiesc credincioșilor toate cele bune

Cei ce vă făliți fără rușine cu cuvintele lui Sever cele pline de otravă aducătoare de moarte, rușinați-vă pururea, depărtându-vă toți de Biserică, ca niște lupi și câini răpitori.

Adunările și credincioșii, pe Atotfăcătorul și Mântuitorul în două firi nedespărțite și în două voințe și lucrări, Îl cinstim. Pentru aceasta, înșelăciunea lui Sever o lepădăm cu totul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Veniți să lepădăm în chip vădit înșelăciunea lui Sever, a lui Eutihie și a lui Iacob, a lui Teodor și a lui Dioscor împreună cu aceștia. Iar Sinodul al patrulea al dreptmăritorilor Părinți să-l laudăm cu cântări dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai înaltă decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare; că tu singură ai primit în pântecele tău pe Dumnezeu Cel neîncăput, neîntinată. Pentru aceasta, toți creștinii cu cântări te fericim, Curată.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Născătoare de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor preamăririi învrednicește-i.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-*

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii, glas 6

Cu palma cea începătoare de viață, înviind pe toți cei din taințele cele mai întunecoase, Dătătorul de viață, Hristos-Dumnezeu, înviere a dăruit frământăturii omenești; că este Mântuitor tuturor, Înviere și Viață și Dumnezeu a toate.

Icosul Învierii

Crucea și îngroparea Ta, Dătătorule de viață, le laudăm credincioșii și le cinstim; că iadul ai legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, și pe morți împreună i-ai înviat, și porțile iadului le-ai sfărâmat și puterea morții ai

zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te mărim pe Tine, Cel ce ai înviat și ai surpat puterea vrăjmașului celui atotpierzător, și ai înviat pe toți cei ce au crezut în Tine, și lumea ai mântuit-o de săgețile șarpelui și, ca singurul Puternic, de înșelăciunea vrăjmașului ne-ai mântuit. Pentru aceasta, laudăm cu dreaptă credință Învierea Ta, prin care ne-ai mântuit, ca un Dumnezeu a toate.

Sedealna Sfinților Părinți, glas 4

Luminători prealuminați ai adevărului lui Hristos, luminat v-ați arătat lumii, Preafericiților Părinți, secând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare și stingând amestecurile cele în chipul vâpăii, ale celor rău măritori. Pentru aceasta, ca niște ierarhi ai lui Hristos, rugați-vă să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Degrab primește, Stăpână, rugăciunile noastre și du-le Fiului și Dumnezeului tău. Doamnă, Ceea ce ești cu totul fără prihană, dezleagă din primejdii pe cei ce aleargă la tine, potolește meșteșugirile împotriva și surpă

îndrăznirile celor fără de Dumnezeu, care se întrarmează împotriva robilor tăi.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă, nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

A Născătoarei

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Lăudămu-te, Preacurată, pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am mântuit prin tine, și cu credință cântând, strigăm: Binecuvântată ești, pururea Fecioară, care pe Dumnezeu L-ai născut.

Născut-ai pe Lumina cea neapusă, Preafericită Fecioară, care luminează prin trup celor ce sunt în întunericul vieții, și bucurie ai izvorât celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Canonul Sfinților Părinți

Cugetând la legile Spiritului, ați primit, înțelepților, mărturisirile părintești, ce s-au trimis la voi de la Roma, și adevărindu-le cu lumina Spiritului, ați întărit bine Biserica.

Cu laude să încununăm dumnezeiasca adunare a celor purtători de Dumnezeu, noi, credincioșii. Pentru că ne-au propovăduit nouă pe Cuvântul întrupat, Dumnezeu și om, cu lucrările și cu voile deosebite.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu cel ipostatnic, Lumina cea adevărată, Fecioară, deschide-mi ochii sufletului și strălucirii celei de acolo mă fă părtaș; că tu ești mijlocitoare către Dânsul și folositoare.

Spune-ne nouă, nebunule și zadarnicule Sever, cum să fie o fire împreună Lumina cea fără de început, Cuvântul și Fiul Tatălui? Că de zici așa, și altă fire ai însemnat; că trupul și Cuvântul nu sunt o ființă, ci două sunt, nesocotite.

Mărturisind că firea omenească cea întrupată este neschimbată cu totul și neamestecată cu firea Cuvântului, învățătorul alexandrinilor și cel mai întâi cu scaunul, luminat a învățat că sunt două firi și două voințe, pe cei ce voiesc a cunoaște dreapta credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Două firi ale lui Hristos, fără amestecare, noi toți credincioșii mărturisim, toată păgânătatea lui Eutihie împreună și a lui Dioscor cel fără minte hulind, urmând rânduielii Sfinților Părinți și cuvintelor dumnezeiescului Chiril.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Căruță de Heruvimi ești tu, Maica lui Dumnezeu, curată; tu încăpere, tu și locaș părintescului Cuvânt și Dumnezeu, Care S-a îmbrăcat în trup din preacurate coapsele tale. Pentru aceasta, în două firi, Celui ce S-a întrupat din tine închinându-ne, neîncetat Îl mărim.

Cântarea a 4-a a Catavasilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeleș și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura păcatelor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nesticăiunii.

A Născătoarei

Mântuiește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Strălucind prin curăție luminat, te-ai făcut dumnezeiesc locaș al Stăpânului, Prealăudată; că tu, una, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, în brațe ca pe un prunc purtându-L pe Dânsul.

Purtând frumusețea cea cerească a sufletului tău cel preaînfrumusețat, te-ai făcut Mireasă a Iui Dumnezeu, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și lumea luminând cu strălucirea curăției.

Canonul Sfinților Părinți

Dătători de lege, de Dumnezeu purtătorilor, Hristos v-a arătat pe voi, care ați povățuit preabine, ca Moise pe noul Israel, și pe Faraon vrăjmașul în adâncul cel cumplit al pierzării, ca și acela, l-ați cufundat.

Cât este de frumoasă și de luminată adunarea Părinților, care, cunoscând pe Isus, unul prin Sine și împreună ca Dumnezeu și om, propovăduiește două lucrări ale Lui tuturor marginilor.

Dar dumnezeiesc scrisorile de la Roma socotindu-le, peste acelea au întărit turnul dreptei credințe înțelepții dascăli, propovăduind că două sunt lucrările lui Hristos, așa cum sunt și firile.

Rușinatu-s-au Pavel, Petru și cu Teodor, împreună cu Pir și Serghie și Honoriu, cei ce făceau amestecarea celor două firi ale lui Hristos, cu amestecarea lucrării Lui.

O, Severe! Firile lui Hristos nu le amesteca, călcătorule de lege, pentru că cei ce se adunaseră și toți preafericiii învățători, au arătat că Hristos este în două firi și într-un singur ipostas, tuturor așa vestindu-l.

Luat-a cu adevărat firea omenească Cel fără de început, Cuvântul Tatălui, ca un iubitor de oameni, vrând să ne miluiască pe noi, cei pieriți. Pentru aceasta, Îl mărturisesc pe El în două firi și în două voințe.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe Sever l-a surpat al patrulea sinod și pe Dioscor, care au hulit pe Hristos, întărind cartea lui Leon cel întâi-șezător pe scaunul Romei, foarte bine adevărind cele două firi ale Mântuitorului neamestecate și nedespărțite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, Preacurată, purtarea de grijă pentru noi cei de un neam te rugăm să nu o treci cu vederea. Că pe tine singură creștinii către Stăpânul te punem rugătoare milostivă.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

A Născătoarei

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Moise cel mare între profeți, mai înainte te-a descris pe tine chivot, masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chipuri întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică-Fecioară.

Omorātu-s-a moartea și s-a zdrobit stricăciunea, osândirea lui Adam aruncându-se asupra Celui născut al tău, Stăpână. Că ai născut pe Viața, Care mântuiește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Canonul Sfinților Părinți

Străină și nouă amestecare a firilor lui Hristos, cu adevărat adunarea cea rea a răspuns, două lucrări amestecând într-o singură lucrare, una și străină. Prin care plinirea dreptcredincioșilor din sfințitele curți au gonit-o.

Adunarea deșertăciunii, ca să scape de Nestorie cel cumplit, care nebunește mărturisea doi fii, a alunecat din prăpastie într-o altă prăpastie, hotărând în zadar tulburarea la voirile firilor; dar a fost biruită de Părinții cei dumnezeiești.

Pe Cel ce luminat L-au propovăduit mai înainte Părinții Fiu de o Ființă cu Tatăl și cu Spiritul, despre Același adunarea dumnezeieștilor învățători, din dumnezeieștile lucrări, pe toți a învățat, adevărind fireasca lucrare a Lui, tot așa și voirea Lui.

Voirea ipostatică rău înțelegând-o, mai-marii răzvrătirii au învățat că împreună cu voile sunt și fețele celor ce voiesc. Pe aceștia Părinții, biruindu-i, au învățat bine a fi întocmită cu firea lucrarea ei cea de o ființă.

Ușă a dumnezeieștii Raze și izvor al Luminii celei neapuse te-ai făcut, tu, Stăpână; că toată plinirea Dumnezeirii s-a sălășluit în chip negrăit în pântecel tău, ceea ce ești cu totul fără prihană. A Căruia lucrare firească și rază o dai celor ce au trebuință

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Chiril pe Hristos propovăduiește în două firi și în două lucrări, biruind eresul lui Sever cel fără minte. Pentru aceasta, toți să rămânem în învățăturile lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară curată și de Dumnezeu Născătoare, preamărită Marie, credincioșii după adevăr pe tine te propovăduim, astupând gura lui Nestorie cea hulitoare și gândul cel rău al lui Dioscor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, mărint pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți, glas 8

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință; care, purtând haina adevărului cea țesută din teologia cea de sus, îndreptă și mărește taina cea mare a drepte credințe.

Icosul Sfinților Părinți

Cu înaltă propovăduire să auzim Înțelepciunea lui Dumnezeu grăind: Cel însetat să vină la Mine, și să bea. Paharul pe care îl țin este pahar al înțelepciunii. Această băutură cu cuvântul adevărului am scos-o; nu apa grăirii împotriva, ci apa mărturisirii credinței, pe care bând-o Israelul cel nou, vede pe Dumnezeu, Care grăiește: Vedeți, vedeți, că Eu sunt și nu Mă schimb; Eu, Dumnezeul Cel dintâi, Eu și după acestea și afară de Mine altul nu este nicicum! De aceea, cei ce se împărtășesc de ea se vor sătura și vor lăuda taina cea mare a drepte credințe.

Sinaxar

În această lună, în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfinților

Părinți care s-au adunat la Sinodul al IV-lea ecumenic din Calcedon, 451.

Pentru rugăciunile lor, Hristoase, Dumnezeu nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește! Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru pătimirea Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănuind a

săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, nașterea ta mai înainte închipuind-o; că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălășluit întru tine, și pe toți i-a învățat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile pământului, preacurată Maică, precum ai profețit, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină; și în har cântând, strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Sfinților Părinți

Pe tine, Fiul lui Dumnezeu și om cunoscându-Te mai înainte cetele teologilor, Stăpâne, lumii Te-au propovăduit având două voini și două lucrări, Iubitorule de oameni, adevărind doimea amânduror firilor Tale.

Podoabă strălucită Bisericii v-ați arătat, căci bineprimind așezămintele Apostolilor, pe toți i-ați învățat cuvântul credinței; să cunoască pe Domnul, Unul din Treime, atotfăcător, lucrător, voitor și atotputernic.

Lumină nezidită și viață nemuritoare cunoscând pe Dumnezeu, bine L-ați propovăduit tuturor, mai presus decât cele ce sunt mai jos cu firea, osebirile firești cele din fire cunoscându-le, împreună și cele nedespărțite.

Ca niște fulgere ale dumnezeieștii Lumini pe voi v-a trimis în lume Hristos, ca să ardeți de tot pe lucrătorii înșelăciunii, și toată Biserica să o luminați fericiților, mărind pe Dumnezeu cel lăudat și atotputernic.

În două firi și în două lucrări mărturisind pe Hristos neamestecat și neschimbat, înșelăciunea lui Sever o biruim. Pentru aceasta, Celui ce a răbdat patimă prin luarea trupului, să-I cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe unul cunoaștem, Cel de pe Cruce și din sânurile Tatălui, ca pe un Dumnezeu într-o cele preainalte, iar în mormânt ca pe Cel ce S-a împreunat cu trupul, Căruia cântăm cu un glas zicând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Deșertarea lui Arie, cel ce micșora pe Dumnezeu, și despărțirea încă și amestecarea firilor de către Savelie, a vrăjmașilor Treimii, credincioșii urându-le, Treimii să-I cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Domnul tuturor, Tatăl numai al Unuia-Născut Fiului, cu dreaptă credință Dumnezeu numindu-Te, Te vestim, și pe unul Care din Tine iese, Spiritul cel drept, Cel de o ființă și împreună veșnic știindu-L.

**Cântarea a 7-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului, iar groaza focului bărbătește călcând-o, s-au bucurat, cântând: Prealăudate Doamne și Dumnezeul părinților noștri binecuvântat ești.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 6**

Irmos:

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de profeți, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Cruce, Cuvântule al lui

Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Tu, haină aurită, ca pe o împărăteasă luminându-te Fiul tău cu raza Spiritul, de-a dreapta Sa te-a așezat, Preacurată; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce a înființat lumea numai cu voia Și-a luat trup din preacuratul tău pânțece, vrând să-l

zidească din nou; pe Acesta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți

Ca dintr-o îndemnare din dumnezeiască învățătură a Apostolilor, și a Profeților, Părinții pornindu-se, au propovăduit zicând: Unul este Domnul tuturor, Hristos, într-un Ipostas și îndoit cu firile și cu lucrările.

Ca toată înșelăciunea cea fără de rușine și hulirea, Părinții, izbutind cu totul să o deștrădăcineze de la Biserică, împreună au vestit pe Domnul a avea lucrare și voire după ființă nezidită ca un făcător, și zidită ca un om.

Cuvântul lui Dumnezeu ținându-l în mâini ca o sabie, pe vrăjmașii dreptei credințe bine i-ați tăiat Părinților; lucrarea și voirea Mântuitorului, și toate cele firești ale Lui îndoite a fi, cu un așezământ le-ați răspuns, asemenea și firile.

Să se rușineze fețele, și să se astupe gurile celor ce nu propovăduiesc un Fiu în două firi netăiat, neschimbat, și neamestecat; căci noi,

dreptcredincioșii, mărim pe Hristos, și după una și a lucra și a voi, nu în două ipostasuri, ci în două firi.

În Calcedon, sinodul al patrulea, pe Dioscor, cu Eutihie, pe răul Sever, i-a surpat și de tot a tăiat de la dumnezeiasca Biserică a lui Hristos și Stăpânul, înșelăciunea lor cea spinoasă, care amestecă firile Mântuitorului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Pe o dumnezeire întreit luminătoare, pe o rază strălucitoare dintr-o fire în trei ipostasuri, pe Tatăl Cel fără început și pe Cuvântul cel împreună de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul cel purcător împreună și de o ființă: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare înălțați-L întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sufletul meu cel omorât înviază-l; căzut fiind ridică-l; rănit fiind vindecă-l; mintea mea împacă-o și potolește valurile ispitelor, Fecioară,

și mă mântuiește pe mine cel ce cânt: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, gals 4

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind împlinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii!

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **Mărește**, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat

oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărimdu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreunat ai fost cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai ridicat.

A Treimii

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii Îl mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinștim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Stea din Iacob, strălucind cu razele Dumnezeirii, a răsărit acum celor ținuți de

Întuneric, din tine Preacurată, Hristos-Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat; prin Care luminați fiind, cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Întărindu-mă cu puterea și cu darul tău, cântare cu osârdie din inimă ți-am pus ție înaintea. Primește-o, Fecioară curată, răsplătindu-mi cu darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestrucate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Canonul Sfinților Părinți

Având pe Hristos în voi grăind cele dumnezeiești de demult, și acum curat cu Cel curat împreunându-vă, fericitorilor, ați întărit Biserica Lui, pe care, cu osteneli și cu sudori multe, cu adevărat ați așezat-o.

Pildă și îndreptare v-ați făcut la toată Biserica lui Dumnezeu, de trei ori fericitorilor, învățând despre întruparea lui Hristos, și grăirea de Dumnezeu unei singure Dumnezeiri nefăcute. Iar acum limba cea vătămătoare după profetie o goniți.

Toată grăirea împotriva a relei credințe după profeție, Părinților, bine ați dezlegat-o. Și, după vrednicie grăind, ați arătat osebirea lucrării, cea firească, a fi nedespărțită, nezidită, atotlucrătoare, și atotputernică.

Gura lui Dumnezeu făcându-vă, Sfinților, L-ați propovăduit pe Cel ce din fire este neapropiat a se fi împărtășit numai prin singure lucrările și strălucirile Lui. Pentru aceasta, pe voi, ca pe niște făcători de bine, după vrednicie vă fericim.

Tu ești mie și coroană de aur și dumnezeiască săvârșire a cântării mele, Prealăudată, pe care întorcându-mă acum din izgonire am închinat-o Fiului tău, cinstită cântare de mulțumire aducând ție, cee ace ești pricina bunătăților, Preacurată.

Despărțit-a Sever înșelătorul Biserica lui Hristos cea bine mărită și pedeapsă, cu sfatul Părinților celor binecredincioși, a luat pe dreptate, pentru hula și pentru bârfirea sa, și a fost lepădat din adunarea învățătorilor și osândit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Firile lui Hristos pentru ce le împreunezi? Și unire și amestecare aduci împotriva, patima Crucii și îngroparea adăugând Dumnezeirii celei nepătimitoare, a Unuia-Născut Cuvântului lui Dumnezeu, o, ticăloase Sever? Pentru aceasta, de hulirea ta cea prea mare ne scârbim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mândria împreună și îndrăzneala vrăjmașilor surp-o, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și sfaturile celor rău înțelegători, Făcătorule; iar adunarea credincioșilor întărește-o neclintită ca un Dumnezeu, fruntea înălțându-ne și în credință întărindu-ne, ca toți pe Tine să Te mărim.

**Cântarea a 9-a a Catavsiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VII-a. A Învierii

Că au luat pe Domnul, spunând Maria, au alergat la mormânt Simon Petru, și alt cunoscător al lui Hristos, pe care-l iubea; și au grăbit acei doi, și au aflat giulgiurile înăuntru goale zăcând, iar marama capului era la o parte de ele; pentru aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei

Mari și preamărite pentru mine ai lucrat, Hristoase al meu mult milostive: că din Fecioară tânără negrăit te-ai născut, și crucea ai luat-o, și moartea răbdând ai înviat întru mărire, și firea noastră din moarte ai mântuit-o. Mărire, Hristoase, strălucirii tale, mărire puterii tale.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai ridicat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Sfinților Părinți, glas 6, din Minei

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu

Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

***Binecuvântat** ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. (Cântarea celor trei Tineri 1, 2)*

Toată strălucirea Preasfântului Spirit cea de înțelegere luând, bună grăirea cea mai presus de ființă, în cuvinte scurte, dar cu multă înțelegere, din dumnezeiasca insuflare au spus, ca niște propovăduitori ai lui Hristos și desăvârșitori ai evagheliceștilor dogme, fericiții. Și, descoperirea așezămintelor celor creștine de sus arătat luând și luminându-se, au alcătuit credința cea de Dumnezeu învățată.

Adunați-I Lui pe Cuvioșii Lui, pe cei ce pun așezământul de lege al Lui. (Ps. 49, 6)

Toată măiestria cea păstorească adunând și mânia cea preadreamă pornind acum cu izbândă, pe lupii cei răi și pierzători i-au izgonit cu praștia Spiritului, împrăștiindu-i de la plinirea Bisericii pe cei ce căzuseră asupra ei ca spre moarte și erau

ca niște bolnavi fără vindecare, dumnezeieștii păstori ca niște slugi preabune ale lui Hristos, și ai dumnezeieștii propovăduiri tăinuitori preasfințiți.

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. (*Cântarea celor trei Tineri 1, 2*)

Toată strălucirea Preasfântului Spirit cea de înțelegere luând, bună grăirea cea mai presus de ființă, în cuvinte scurte, dar cu multă înțelegere, din dumnezeiasca insuflare au spus, ca niște propovăduitori ai lui Hristos și desăvârșitori ai evagheliceștilor dogme, fericiți. Și, descoperirea așezămintelor celor creștine de sus arătat luând și luminându-se, au alcătuit credința cea de Dumnezeu învățată.

Adunați-I Lui pe Cuvioșii Lui, pe cei ce pun așezământul de lege al Lui. (*Ps. 49, 6*)

Toată măiestria cea păstorească adunând și mânia cea preadreeptă pornind acum cu izbândă, pe lupii cei răi și pierzători i-au izgonit cu praștia Spiritului, împrăștiindu-i de la plinirea Bisericii pe cei ce căzuseră asupra ei ca spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare, dumnezeieștii păstori ca niște slugi preabune ale lui Hristos, și ai dumnezeieștii propovăduiri tănuitori preasfințiți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VII a. A Învierii. glas 7

Iată întuneric și de dimineață este! Și ce stai la mormânt, Marie, având în suflet mult întuneric? Cu care întrebi; unde a fost așezat Isus? Ci vezi învățăceii împreună alergând, cum prin giulgiuri și prin mahramă au cunoscut învierea, și-a adus aminte de Scriptura cea despre care, și prin care, și noi crezând, te laudăm pe tine, dătătorule de viață Hristoase.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică

aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și

pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie

sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților Părinți de la Sinodul IV ecumenic a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.